

Mafia phản ứng về thiên phóng sự Người Việt Rừng

Huỳnh Tâm

Khi thực hiện những thiên phóng sự về người Việt lao động bất hợp pháp, chúng tôi biết trước là sẽ trở thành sự thách đố lớn, bởi vậy chúng tôi đã chuẩn bị tư thế tiếp nhận phản ứng của mafia Việt Nam bằng sự vui vẻ và lắng nghe quý mafia VN muốn gửi đến chúng tôi những thông điệp gì. Từ lúc khởi đầu thiên phóng sự về Người-Việt-Rừng đã ròng rã 6 tháng (tháng 6 đến 12-2009). Tính ra chúng tôi đã tiếp nhận rất nhiều cú điện thoại không giống ai, cùng như lời khuyên khích chia sẻ của bạn đọc và đồng nghiệp trong và ngoài nước Việt Nam. Mãi hôm nay mới kết luận được một góc sân sau, đầy thương luân bại lý của mafia, xin gửi đến bạn đọc bốn phương, hầu để am tường hoạt động của mafia Việt Nam, mà họ đang hoạt động táo bạo giữa thanh thiên bạch nhật tại Pháp Quốc.

Mục đích của chúng tôi là muốn loan tải những thiên phóng sự Người Việt Rừng để cộng đồng Việt Nam trong và ngoài nước am tường về một sự kiện bất bình và thương tâm cho những ai bị mắc phải vào cỗ máy mafia VN, cũng như chúng tôi thẳng thắn kêu gọi những tổ chức đưa người Việt lao động bất hợp pháp phải lấy lương tâm tình người để xây dựng một quan hệ lành mạnh giữa người và người, đừng vì vật chất mà đánh mất nhân ái, vì khi người chết chỉ có thể đem theo tình như cỗ kim thường thái không ai nói đem theo tiền! Những lời kêu gọi ấy đã hoài công bởi mafia VN lớn mạnh từ trong lòng của chế độ Việt Nam hiện tại. Hồ sơ của họ có quá nhiều thủ đoạn buôn người, xem con người là sản phẩm biết đi, thế là xuất cảng ào ào. Họ cố tình tạo ra lao động bất hợp pháp và cho rằng đầu tư kinh tế đúng hướng, một sản phẩm không vốn lại lời to đến hàng triệu euro mỗi sản phẩm tính theo ngắn hạn 5 năm, theo cách tính xuất khẩu lao động của chương trình Xóa Đói Giảm Nghèo mà những ngân hàng Việt Nam mỗi ngày xuất khẩu bất hợp pháp từ 30 người đến 50 người. Hiện nay, những sản phẩm biết đi này đang tồn trữ tại những cánh [rừng Tétéghem](#), [rừng Grande Synthe](#), [rừng Angres](#), bên cảng [cảng Calais](#) ở về hướng Bắc Pháp quốc, chưa kể những nhà chứa hàng tại thị trấn Lognes cách Paris 30 km.

Trong 6 tháng làm việc theo lương tâm, chúng tôi chú ý nhất là cú điện thoại cuối cùng vào lúc 20 giờ Paris, ngày 29-12-2009, vì nó thay mặt mafia VN để lấy quyết định phản ứng quyết liệt với chúng tôi, qua một bí danh là Thanh, một giọng nói âm bình của cóc nhái sau buổi hoàng hôn đó, do mafia Việt Nam điều khiển âm bình lù mù xuất hiện từ trong bóng tối.

Bí danh Thanh phản ứng quyết liệt sau khi đọc bài phóng sự bên [cảng Calais](#). Trong phóng sự này có đặt vấn đề (“Lương tâm bỏ chạy”) của đại sứ quán nước Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam tại Pháp. Bí danh Thanh đương nhiên là thành viên của mafia VN, và được sự chỉ đạo cho nên nóng lòng vượt mặt phản ứng bất bình thường.

Nhưng không phải thế, khi nghe tiếng nói trong điện thoại chúng tôi đã định được giọng nói âm bình này rất là chính xác không sai của một tên Vương nào đó. Lần đầu tiên chúng tôi nghe giọng nói này trong một buổi văn nghệ do Hướng Đạo của Làng Nam Quan tại Pháp vào năm 2006. Tiếp theo một buổi cơm gậy quỹ bảo trợ của hội Thương Phế Binh VN do ông Hạnh tổ chức vào năm 2007, và hôm nay cũng là giọng nói ấy nhưng với lời lẽ không lịch sự tí nào, và đặc biệt là nặng trĩu lòng, tuy miệng cười mà cảm hận đến gan.

Bí danh Thanh đe dọa rằng: Nếu đến Calais sẽ nhờ cảnh sát Pháp bắt chúng tôi bỏ tù, rằng trong chuyến phóng sự tại cảng Calais có cả cô Mỹ Dung.

Chúng tôi nhận thấy bí danh Thanh đang quay quắt trong thù hận cho nên không còn thấy tính người vốn lương thiện, ấy thế y mới quên hẳn rằng đang ở xứ người dân chủ mà trí tuệ lại tối đen, y quên rằng chúng tôi và đồng nghiệp Đông là ký giả và y không thể biết cô Mỹ Dung nguyên là ký giả cộng tác viên của BBC.

Chúng tôi trả lời liền:

— Thưa ông, khi đã biết cô Mỹ Dung thì ông đối phó thế nào ?

Bí danh Thanh há mồm nói khoe re:

— Sẽ cho bà Mỹ Dung ngồi tù.

Chúng tôi nghe qua lời đe dọa là biết bí danh Thanh say hèm mafia và chế độ Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Rất tiếc chúng tôi không được sống ở Việt Nam cho nên lời đe dọa trên không có chút mây may giá trị.

Tuy chúng tôi không hài lòng lời nói của bí danh Thanh nhưng phải lắng tai nghe để tìm hiểu thành viên của tổ chức mafia muốn gì! Quả thực bí danh Thanh lên cơn bất bình thường, miệng nói láo lếu:

— Những bài phóng sự của ông văn phong rất hay, nhưng mà không giá trị. Tôi sẽ viết phản biện về phóng sự của ông.

Đúng là bí danh Thanh đã lên cơn điên rồi. Lời nói bất chấp lương tri. Giá như bí danh Thanh bỏ xuống cái mặt nạ mafia VN và chế độ Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam thì có lẽ y không nói lên lời trên, ít nhất trước khi nói phải thụt lưỡi ngàn lần như con sáo sậu, và từ đó không đến nỗi ấu trĩ, tệ lậu như thế này được!

Chúng tôi khuyến khích bí danh Thanh, đáp:

— Thì bí danh Thanh cứ viết thử đi, nếu viết phản biện về phóng sự Người Việt Rừng thì chúng tôi mời đi uống café tại cảng Calais, hy vọng ông không từ chối ly café nóng mùa Đông.

Đến đây chúng tôi không còn quan tâm lời nói của bí danh Thanh nữa đành phải xin lỗi cắt điện thoại.

Báo Pháp loan tải, đóng cửa bãi Parc St Pierre (Ảnh: Huỳnh Tâm)

Cuối năm những anh chị em đồng nghiệp trong phóng sự Người Việt Rừng cho biết:

— Có vài cú điện thoại thăm dò thiên phóng sự Người Việt Rừng đến lúc nào mới khép cánh cửa lại, và họ muốn biết sự di chuyển của anh chị phóng viên, cũng như họ muốn biết về Người Việt Rừng khi nào thì có thể kết luận ai là chủ mafia Việt Nam.

Đầu năm Tây lịch lại tiếp những cú điện thoại không nên tiếp, nhưng nặng lòng vẫn phải tiếp bởi có tính cách lật tung cả bộ mặt mafia Người Việt Rừng tại Pháp Quốc. Điện thoại lời qua tiếng lại rất khó chịu. Chưa hết! Đầu bên kia điện thoại còn tặng cho nhiều

lời gay gắt nữa, lòng chúng tôi lấy làm bức bối lắm! Chưa vào năm con Cọp mà mafia Việt Nam hung hãn quá nhỉ!

Thì ra lại thêm một bí danh Khánh, số điện thoại không hiện lên màn ảnh, nói:

— Tôi đề nghị quý ông nên dừng lại thiên phóng sự Người Việt Rừng vì đồng hương mình ở trong rừng sẽ bị thiệt thòi về mặt kinh tế.

Chúng tôi cười thành tiếng, đáp:

— Thưa ông, Việt Nam lúc nào cũng ra rả công bố kinh tế phát triển ào ạt, đâu đâu cũng thi đua khánh thành nhà máy, hãng xưởng, mỏ cảng, xa lộ, cầu kiềng, nhưng chưa bao giờ công bố sự thực của nhà nước đã bán tuổi thanh xuân Việt Nam ra nước ngoài là bao nhiêu. Thử hỏi mỗi năm đem về nước chỉ bao nhiêu ngoại tệ, khó ai mà biết được, và ai là người thụ hưởng tài sản xuất khẩu đó.

Nhà nước loan báo kinh tế phát triển trên báo đài mỗi ngày và từng giờ, thế mà tại sao lại có người bỏ nước ra đi để tìm chén cơm manh áo độ nhật? Đây là vết thương kinh tế, đã thành ghê tào, lở thối tha và tạt nguyên nghiêm trọng, nay đã lan tràn khắp Âu Châu rồi đây ạ. Muốn chữa trị trước nhất quý mafia phải dừng lại mới đúng chứ? Người tạo ra nó thì phải có trách nhiệm với nó! Nếu không có quý mafia thì làm sao mà lại có những thiên phóng sự Người Việt Rừng như thế này ạ? Thưa quý ngài, chúng tôi đóng góp tin tức và loan tải qua những gì mắt thấy tai nghe và biết, trong sáu tháng trôi qua đã đi khắp nơi như nhà kho bỏ hoang, bãi cảng, cầu cảng và những khu rừng toạ lạc khắp Pháp Quốc, cây bút tại hiện trường, viết lời thực việc thực của nó, chúng tôi không thể viết bừa đâu ạ.

Bí danh Khánh hằm hừ bên kia đầu điện thoại, ra rả nói:

— Chúng tôi chỉ làm nhân đạo, tạo điều kiện để đưa dân Việt mình đi lao động, đó là giải quyết được xoá đói giảm nghèo trong nước, chứ đâu phải đem con bỏ chợ, hay bán đứng lao động, theo những phóng sự loan tải toàn là giật gân, không đúng lắm theo tinh thần của chúng tôi.

Bí danh Khánh lại nguy biện cho mình là kẻ thực hiện đời sống vì dân. Lúc này chúng tôi nghe được tiếng xe máy chạy ì ầm ngoài đường, liền hỏi:

— Thưa ông Khánh, có phải hiện giờ ông đang ở Hà Nội hay Sài Gòn không, nếu ông xác nhận thì tiếp tục trao đổi bằng không chúng tôi tạm biệt cú điện thoại này?

Bí danh Khánh quả nhiên xác nhận là ở Hà Nội, nhưng tiếng nói giọng Nam. Chúng tôi không cần biết nguyên quán của ông Khánh ở đâu, liền đáp lời ông Khánh:

— Đa tạ và thưa ông, "Xoá Đói Giảm Nghèo" là một cụm từ rất đẹp, theo cách nói của ông, tạm gọi là nhân đạo đi cũng được, và "Đề án hỗ trợ các huyện nghèo đẩy mạnh Xuất Khẩu Lao Động", như quý ông đã thực hiện trước mắt toàn là dự án không đẹp tí nào cả. Chính nó là môi trường sinh đẻ trăm ngàn băng nhóm thứ tham nhũng và cả mafia theo từng ngày lớn mạnh. Ông là người của chính quyền, thử ngồi làm tổng kết chương trình "Xoá Đói Giảm Nghèo" và "Đề án hỗ trợ các huyện nghèo đẩy mạnh Xuất Khẩu Lao Động" mà xem đã có bao nhiêu thành tựu hay là toàn thành bại.

Báo Grazia loan tải, "Người Việt Rùng từ đâu đến, xin mời về lại điểm khởi hành!" (Ảnh: Huỳnh Tâm)

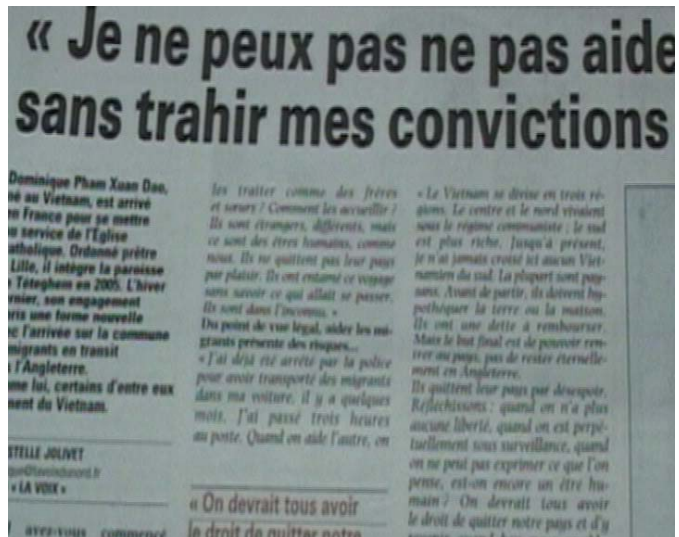
Thưa ông, chúng tôi làm phóng sự việc gì cũng phải có tư liệu, nhân chứng địa phương, hồ sơ chính quyền, lại có cả chứng cứ âm thanh và phim ảnh. Tất cả đều tại hiện trường, thì mới được loan tải qua báo chí, và truyền hình. Chúng tôi mới là người thực hiện nhân đạo nghĩa đồng bào, bởi thế chúng tôi chỉ có mục đích duy nhất là chặn không để triệu triệu người dân bị thiệt thòi quá đáng, xã hội ngày nay thà quên đi một lão già vô dụng để cứu triệu người tuổi thanh xuân mạnh khỏe, đó mới gọi là kinh tế đương đại. Đảng này quý ông lại phế bỏ tuổi thanh xuân mạnh khỏe để lấy toàn là ông già bà lão. Điều này quý ông phải thấy trước chúng tôi chứ? Một lần nữa chúng tôi xin thông tin với ông rằng: Người Việt Rùng ở Âu Châu là chuyện một ngàn lẻ một đêm. Nhưng nó có thực, còn thực hơn là thực của chuyện một ngàn lẻ một đêm, do quý ông mà ra, như vậy xin ông đừng câu kinh mà cho rằng "phóng sự loan tải toàn là giật gân, không đúng lắm theo tinh thần của chúng tôi".

Bí danh Khánh, hỏi:

— Anh có về thăm quê hương mình chưa? Hãy về thăm thì sẽ thấy đất nước phát triển lắm, và người dân không còn lam lũ như ngày nào. Tuy nay anh bất mãn về người Việt mình đang ở trong rừng tại Pháp Quốc nhưng tôi hy vọng anh có suy nghĩ tiến bộ khác. Nhân đây xin anh cho biết vài cảm tưởng của người Pháp.

Chúng tôi cười và đáp:

— Thưa ông, đa tạ lời lẽ ngọt ngào của ông, nhưng mà chúng tôi trả lời thì e rằng ông thất vọng. Thứ nhất tôi rất yêu quê hương xứ sở, nhưng mà khi chúng tôi ra đi, đến bến tự do tại trại tỵ nạn Galang, Indonesia vào năm 1983, có khai trước Cao Ủy Liên Hiệp Quốc rằng: Tôi không thể sống được dưới chế độ cộng sản Việt Nam, bởi vậy phải tạm bỏ nước ra đi. Từ ấy chúng tôi thuộc vào danh sách tỵ nạn chính trị của quốc tế, lương tâm còn thì chữ tín trong lời khai trước Liên Hiệp Quốc cũng phải giữ lấy, đến khi chết thì đem theo. Thứ hai đất nước Việt Nam phát triển ngàn ngày không bằng một buổi sáng Paris phồn thịnh, thế mà người dân Pháp còn phải thất lưng buộc bụng xây dựng kinh tế quốc gia, thử hỏi Việt Nam kinh tế đi vào đâu mà hách lắm thế? Thứ ba chúng tôi chỉ suy nghĩ thân phận Người Việt Rùng để đánh giá sự phát triển kinh tế và chế độ này có thực sự dân chủ ở mức độ nào, xin lỗi chúng tôi hoàn toàn thất vọng một đất nước Việt Nam hôm nay!

CABINET du SOUS-PREFET

Lens, le 23 septembre 2009

RECEPISSE DE DECLARATION DE MANIFESTATION

En application de l'article 2 du décret loi du 23 octobre 1935, je soussignée Isabelle PETONNET, sous-préfet de Lens, certifie avoir reçu ce mercredi 23 septembre 2009 une déclaration concernant une manifestation sur la voie publique appelée « Marche Citoyenne » prévue pour le samedi 3 octobre 2009 à l'initiative de l'association « Fraternité Migrants Bassin Minier 62 » et « Terre d'Errance » afin de protester contre la situation des migrants dans le calaisis, le béthunois et le bassin minier.

La manifestation débutera à partir de 15 H devant la gare de Lens. Le cortège se dirigera ensuite vers le rond point Bollaert et traversera la ville de Liévin en empruntant notamment la rue Jean Jaurès et la rue Defrenéz pour arriver sur la place de la mairie d'Angres. (heure d'arrivée non précisée)

Giấy mời tham dự biểu tình vào lúc 15h, chiều ngày 3-10-2009 tại tỉnh Lens (Ảnh: Huỳnh Tâm)

Còn cảm tưởng người dân Pháp về Người Việt Rừng, trung thực mà nói, hiện nay họ rất sợ chết tinh thần nhân đạo và tình con người, cho nên họ đã cố gắng hết sức trong sự mệt mỏi. Chẳng hạn, tại tỉnh Lens miền bắc nước Pháp, vào lúc 15g, chiều ngày 3.10.2009, trên 200 người dân Pháp có cảm tình với người Việt Nam nhập cư lậu, lần đầu tiên họ vận động và tổ chức biểu tình trước nhà ga de Lens, để tìm phương án giải quyết cho người Việt Nam nhập cư lậu chuẩn bị đến một nơi khác và bảo trợ nuôi ăn ở tạm thời ở trong rừng, như không thành công. Rất đơn giản khi họ làm việc gì đều có suy nghĩ và luôn luôn vẫn tâm để lấy quyết định hành động. Tuy nhiên Người Việt Rừng đem đến cho họ một sự cố thương quá thành nát bấy, thay vì cứ để yên như vậy thì tốt hơn, đảng này

quậy thành hồ cho nên nhà nước Pháp không mấy hài lòng, và chú ý ai là kẻ thôi thúc sự kiện biểu tình ngày 3.10.2009. Đương nhiên phải có cái thủ quỹ của đại sứ quán Việt Nam tại Pháp đứng đó để chi ra các khoản chửi. Họ hy vọng rằng sẽ lập được căn cứ Người Việt Rừng, không ngờ toàn dân Pháp trả lời một cách thân tình: “Người Việt Rừng từ đâu đến, xin mời về lại điểm khởi hành!” Người Việt Rừng đã thực sự bẽ tắc, nhưng mafia Việt Nam vẫn tinh bơ không thấy, không nghe những khuyến cáo của Pháp Quốc. Họ cố tình tiếp tục chuyển người nhập cư bất hợp pháp vào Pháp Quốc.

Buồn nhất là có sự hiện diện 30 nam 14 nữ ở rừng Angres, ngơ ngác trước sự kiện, xin chính quyền địa phương cung cấp thực phẩm, phương tiện ăn ở, vệ sinh, nước uống, quần áo mùa đông, mền len và lều nilông, mà họ không biết ai là người đứng ra đại diện để xin những thứ cần thiết trên! Thôi nhé, kính chào ông Khánh, chúng tôi xin tam biệt.

Ban tổ chức biểu tình tỉnh Angres có hứa sẽ vận động để Người Việt Rừng nhập cư lậu được hưởng tối thiểu theo đề nghị cũng như chuẩn bị trước khi rời khỏi tỉnh Angres. Nhưng con bài cào canh ba thì giàu có, canh năm thì vẫn nghèo xác nghèo xơ như cũ !

Huỳnh Tâm
Paris đầu năm 05-01-2010